

Worum hat so ne trürig G'schöpf
D'Natur o nur erfunde,
Wenn's, ohne-n-ebbes z'andre dra,
Doch immer nur empfinde ka,
Wie's elend isch do unte?

~~~~~  
**Ostermorge.**

1. April 1888.

D'Lit alle sin in d'Kirche g'loffte,  
Fir ihre neüe Kleider z'zeige,  
Fir sich mit ihre falsche Herze  
Vor falsche-n-Ibldunge z'neige.

Un einsam uf em Berg dert owe  
Isch's Herz froh in dr Brust eim g'sprunge;  
Ne Frieihjohrsluft hat g'spielt un freidig  
Hàn d'Amsle-n-un d'Büechfinkle g'sunge.

Wie güet isch's gsi, do z'wandre wieder  
So unterm Himmel, unter'm blaüe!  
Dert isch se, d'wahre-n-Andacht, z'finde,  
Im Tempel, wo d'Natur thüet baüe!

~~~~~  
6. April 1888.

Die, wo g'meint hàn, 's Frieihjohr erwacht,
Hàn sich nitt iwel g'stosse:
's schneit wieder furt jetz Tag un Nacht.
Kalt thüet dr Nordwind blöse!

Anstatt frisch' griene Blättle z'säh,
Wie frieier in dem Monet,
Ka's jetz nur Schnee un Is noch gä;
's isch halt efange d'G'wohnet!

's blibt wieder bis im Summer kalt,
Fir d'Lit recht kånne z'ploge.
Um 's Frieihjohr si mr leider halt
Jetz alle Johr betroge!

~~~~~
Mai 1888.

Drei Instrumente sin binander
Im Kaste dert im Ecke gsi,
Un hàn fir d'lange Zit mitnander
Vo allerhand verzählt letschthi.

Jà, já, klagt d'Flöte, g'naü betrachtet,
Si mir efange-n-iwel dra!
Mir stehn jetz do verlo, verachtet,
Denn 's lüegt is jo kei Mensch meh a!

Ig'sperrt, ka keis no Luft meh schnappe,
Mr hàn gar nie kei Zitvertrib;
Üsdärrt sin alle-n-unsre Klappe,
Üsträckent unser ganze Lib!

Do isch's vor Zite-n-anderscht gange,
Wo unser Meister jung isch gsi!
Er hat mit mir scho frieih ag'fange,
Hat Stundelang als g'spielt mithi.

Ich sieh-n-'n im Dachzimmer owe
Jetz noch, wenn er als ku isch
Vo sin're schwere-n-Arwet z'Owe,
Mich freidig nàmme-n-üs em Tisch.